

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 224/20

Arbitragecollege samengesteld, in toepassing van artikelen 13.1, 13.2 en 13.3 van het arbitragereglement van het BAS, uit:

De Heer Mathieu ALBERS, Voorzitter en de Heren Stijn GEUKENS en Luc JANSSENS, arbiters;

Zitting maandag 29 maart 2021 (videoconferentie)

INZAKE:

De heer Moreno TECCHIO, wonende te 3520 Zonhoven, Grote Hemmenweg 5, trainer van de club “MAT NAK MUAYTHAI vzw”, ingeschreven in de KBO onder ondernemingsnummer 0731.997.038.

Appellant

Vertegenwoordigd door Mr. Gerald CORTHOUTS en Mr. Pieter VALKENBORG, advocaten met kantoor te 3511 Hasselt-Kuringen, Kuringenstraat 11.

TEGEN:

Vlaamse Kickboks, Muaythai & MMA Organisatie vzw, hierna afgekort als vzw VKBM²O, met zetel 9041 Gent, Wolfputstraat 149 bus 201, ingeschreven in de KBO onder ondernemingsnummer 0431.878.543

Geïntimeerde

Vertegenwoordigd door Mr. Liesbeth PEETERS, advocaat met kantoor te 2500 Lier, Vismarkt 37

I. DE VOORAFGAANDE FEITEN EN PROCEDURE

I.1.

Op 18.11.2020 ontving appelland een aangetekend schrijven van de heer Patrick Van Acker, voorzitter van de vzw VKBM²O (geïntimeerde), die “namens” laatstgenoemde aan appelland ter kennis bracht dat er een tuchtklacht was neergelegd tegen appelland.

Het aangetekend schrijven bevatte geen kopie van de bewuste klacht, noch werd door geïntimeerde de naam en/of de voornaam van de persoon van wie de klacht afkomstig was meegedeeld aan appelland, doch er werd wel als volgt geciteerd uit de bewuste klacht:

“Bij deze zou ik graag bij jullie een klacht indienen tegen de trainer van mijn 2 zonen (trainer Moreno Techio) club Mat Nak Muaythai te Zonhoven. Wegens de corona liggen trainingen, wedstrijdtrainingen stil. Al even. Nu krijgen we op voorbije vrijdag een bericht van moreno dat hij op zondag 15 November een training wil geven om half 10. Heb dat bericht als bewijs. Ik stuur als mama een bericht terug dat mijn zoon niet kan en ook niet mag omwille van de corona regels. Krijg ik van hem een bericht terug, kijk Sigrid niet aanwezig op de training zondag is uit de club. Pardon? Gij gooit mijn zoon uit de club omdat gij een training opeens wil geven en mijn zoon niet komt en mag omwille van de corona regels? Das echt volwassen. Er ontstaat via Whatsapp een discussie, waarvan hij later zijn berichten wist. Dus bij deze zijn mijn 2 zonen uit de club gezet met zijn woorden. Mijn club mijn regels. Hoe onvolwassen kan je zijn? Zo is het altijd, ben je ergens als ouder niet mee akkoord en wil je daarvoor een gesprek krijgen die personen altijd geschreeuw van niet tevreden, daar is de deur. Die man kan nu echt eens niet communiceren met ouders, volwassene in het algemeen. Tegen de leden (minderjarige) altijd roepen en tieren. Er zijn dan ook al een deel ouders vertrokken, ikzelf heb dikwijls moeten slikken. De manier hoe hij zijn training geeft aan de minderjarige doet mij dikwijls koken. Altijd roepen en tieren. En zijn eigen willen bewijzen. Dikwijls kwetsende commentaar. Over gewicht of dergelijke. Nooit op een fatsoenlijke manier. Ikzelf heb al dikwijls zijn vriendin hierover aangesproken. Krijg je antwoord Ja, das zijn Italiaans temperament en tis ex militair. Sorry ma ga dan het leger in. Als hij dit aanmoedigen vind, dan is er serieus iets mis met hem. Nooit kan hij normaal doen. Altijd opscheppen over zichzelf tegen de kinderen. Overleg plegen ivm zijn beslissingen over eender wat, bespreekt hij nooit met ouders. Sorry maar die kids kunnen en mogen niet zomaar alles beslissen. Daarvoor zijn de ouders. Mijn zoon laat hij thuis komen na een training met een pot pillen. Ik zeg wa is da? Ahja moet ik van Moreno nemen. Sorry een kind van 16j dit laten doen zonder met 1 van de ouders hierin te betrekken? En zo ist constant. Hij zegt en iedereen springt. En daar maakt hij misbruik van. Ik hoop dat in de toekomst meer ouders hun gaan laten horen. Ikzelf was ook zo. Maar nu is hij te ver gegaan. Ook op training als er een kind jarig is heeft hij uitgevonden van die tegen de muur met de rug te zetten, armen omhoog en iedereen die op

training is om de beurt in iedere zij een stoot te geven. Ma oke. Die doen dat dan nog normaal. Ma dan komt hij en veegt daar op zoals hij tegen een volwassene doet. Mijn zoon van 14j kreeg van hem een stoot dat hij 2 meter verder vloog. Hij had zich pijn gedaan en deed armen omlaag. Begint hij te schreeuwen doe uw armen omhoog. Van de schrik doet hij dat en krijgt in andere zij opnieuw abnormale harde stoot. En dat noemt hij dan voor de fun? Sorry maar die kerel spoort echt niet. Kan hier en andere ouders nog vele dingen melden. Maar ga hier afronden. Nu gaat het mij om het onterecht uit de club te zetten van mijn kinderen die wel de regels volgen. Mooi voorbeeld is hij. En hoop dan ook dat hier gevolg aan gegeven wordt.”

In hetzelfde aangetekend schrijven deelt de heer Van Acker namens geïntimeerde mee dat deze klacht “niet alleenstaand is” en tevens dat de klacht “ontvankelijk” is.

Verder wordt meegedeeld dat de klacht ten gronde zal worden behandeld op zaterdag 28.11.2020 via “Zoom”, waarbij aan appellant later een digitale link voor de zitting zou worden doorgestuurd.

Tot slot vermeldt het aangetekend schrijven dd. 18.11.2020 van de heer Van Acker dat de disciplinaire Commissie, gezien de ernst van de feiten onderliggend aan de klacht, beslist heeft om appellant tot aan de beslissing ten gronde tijdelijk te schorsen van alle activiteiten binnen de federatie. Het schrijven sluit af met de mededeling dat het appellant dus niet is toegestaan om o.a. nog trainingen te organiseren/te geven, wedstrijden te organiseren en leden bij te staan en dat appellant zich dient te houden aan de tijdelijke maatregel.

I.2.

Op 19.11.2020 stuurt voorzitter Van Acker kennelijk aan de leden van de club een e-mail met de mededeling dat de disciplinaire commissie beslist heeft om Moreno Tecchio tot aan de beslissing ten gronde tijdelijk te schorsen van alle activiteiten binnen de federatie.

I.3.

Op 25.11.2020 richt de raadsman van appellant een schrijven aan geïntimeerde met melding van zijn tussenkomst voor appellant, waarin verwezen wordt naar het aangetekend schrijven van 18.11.2020 en de tuchtklacht met onmiddellijke schorsing. De raadsman van appellant verzoekt daarbij aan geïntimeerde om meer informatie te verkrijgen over de personen die tot de schorsing hebben besloten en om mee te delen op basis van welke rechtsgrond de voorlopige schorsing werd opgelegd. Tot slot werd daarbij gevraagd om een kopie van de klacht te ontvangen, gezien in het schrijven van 18.11.2020 enkel uit de klacht werd geciteerd. In afwachting van de informatie en stukken wordt tevens gevraagd de geplande zitting van 28.11.2020 uit te stellen en wordt gevraagd in elk geval een fysieke zitting te willen organiseren.

I.4.

Op 27.11.2020 ontvangt de raadsman van appelland een e-mail van de heer Van Acker namens geïntimeerde waarin wordt meegedeeld dat de zitting “zal worden verdaagd naar een latere datum” alsook dat de stukken “asap” zullen worden bezorgd.

Vervolgens heeft de raadsman van appelland zowel per e-mail dd. 30.11.2020 als per e-mail dd. 08.12.2020 herhaaldelijk verzocht om vanwege geïntimeerde de gevraagde stukken en informatie te ontvangen, met verwijzing naar zijn schrijven dd. 25.11.2020.

I.5.

Daarna heeft geïntimeerde kennelijk een uitgeschreven beslissing tot onmiddellijke schorsing van appelland uitgaande van de “tuchtcommissie van de VKBM²O” en door laatstgenoemd orgaan gedateerd op 21.11.2020, overgemaakt aan appelland per aangetekend schrijven dd. 03.12.2020 en aan de raadsman van appelland per aangetekend schrijven dd. 10.12.2020.

I.6.

Gelet op bovenstaande besluit appelland kennelijk om hoger beroep aan te tekenen tegen voormelde beslissing van de tuchtcommissie van geïntimeerde. Op 18.12.2020 tekent appelland bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport hoger beroep aan tegen bovenvermelde “tijdelijke” beslissing tot onmiddellijke schorsing van appelland.

I.7.

Beide partijen hebben een arbitrageovereenkomst ingevuld en ondertekend, waarbij als voorwerp van de arbitrageprocedure voor het Belgisch Arbitragehof voor de Sport wordt vermeld:

“beslissing VKBM²O vzw tot onmiddellijke schorsing na “tuchtklacht”.”

I.8.

De conclusiekalender werd tussen partijen vastgelegd en de pleitzitting werd bepaald op maandag 29.03.2021. Gezien de geldende Covid-maatregelen werd de zitting met akkoord van partijen georganiseerd via videoconferentie, dit overeenkomstig art. 23.5 van het arbitragereglement van het BAS. Op voormelde digitale zitting werden beide partijen vertegenwoordigd door hun respectievelijke raadslieden.

De partijen hebben conform de vastgelegde conclusiekalender besluiten neergelegd, en er bestaat geen aanleiding tot wering van neergelegde besluiten of stukken, met uitzondering van hetgeen wordt uiteengezet onder V.2.

De raadsman van de vzw VKBM²O, Meester Liesbeth Peeters, meldde haar tussenkomst voor haar cliënte middels schrijven dd. 18.03.2021 en duidde daarbij uitdrukkelijk aan dat de namens de VKBM²O neergelegde besluiten dd. 16.03.2021 integraal behouden bleven.

I.9.

Het Arbitragecollege heeft kennis genomen van de besluiten van partijen en de stukken van het dossier, met inbegrip van de stukken neergelegd door de partijen. Tevens heeft het Arbitragecollege kennis genomen van de mondelinge uiteenzetting door de raadsliden van beide partijen op de digitale zitting dd. 29.03.2021.

I.10.

Partijen verklaarden geen wrakingsgrond te hebben tegen één van de arbiters en verklaarden geen bezwaar te hebben tegen de publicatie van de beslissing op de website van het BAS.

II. DE BESLISSING VAN DE TUCHTCOMMISSIE VAN DE VZW VKBM²O

II.1.

Geïntimeerde legt onder haar stukken een kopie voor van de beslissing van de tuchtcommissie die kennelijk gedateerd werd op 21.11.2020 en waarbij appellant tijdelijk en in afwachting van een beslissing ten gronde werd geschorst van de volgende activiteiten:

- Geven van trainingen;
- Organiseren van wedstrijden;
- Wedstrijdbegeleiding

II.2.

Uit de beslissing blijkt dat de tuchtcommissie overwoog dat het “medisch en ethisch karakter van de sport ten allen tijde voorop moet staan” en dat de fysieke en mentale integriteit van de sportbeoefenaars, in het bijzonder minderjarigen, gevrijwaard dient te worden. De Tuchtcommissie besluit dat “dergelijke trainingsmethodieken” bezwaarlijk kunnen worden weerhouden als medisch en ethisch verantwoord.

Aldus motiveert de tuchtcommissie de (tijdelijke) schorsingsbeslissing tegen appellant door een verwijzing naar artikel 6 van het decreet dd. 20.12.2013 inzake medisch en ethisch verantwoord sporten dat het volgende bepaalt:

“elke sportorganisatie bevordert het gezond sporten, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, onder meer door de omstandigheden en toestanden die negatief inwerken op de fysieke of

psychische integriteit van de sporter daadwerkelijk te voorkomen en te bestrijden door doelmatige initiatieven en gepaste maatregelen.”

III. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

III.1.

Appellant vordert:

- Het beroep van appellant ontvankelijk en gegrond te verklaren.
- Vast te stellen dat de oorspronkelijke klacht op basis waarvan de onmiddellijke schorsing van appellant werd gebaseerd niet tijdig was/is neergelegd en bovendien niet conform het tuchtreglement werd ingediend, zodat de VKBM²O ten onrechte en in strijd met het eigen reglement de klacht ontvankelijk heeft verklaard;
- Dat, gelet op de onontvankelijkheid van de klacht, de VKBM²O dan ook ten onrechte heeft besloten tot tijdelijke schorsing van appellant;
- De beslissing van de VKBM²O vzw tot tijdelijke schorsing dan ook teniet te doen;
- Bovendien te zeggen dat, gelet op de onontvankelijkheid van de klacht, ook elke navolgende beslissing van de VKBM²O op basis van deze onontvankelijke klacht nietig is;
- Opnieuw recht doende, te zeggen dat het appellant is toegestaan zonder enig voorbehoud trainingen te organiseren, wedstrijden te organiseren en leden bij te staan tijdens wedstrijden.

Op de digitale zitting dd. 29.03.2021 nuanceert de raadsman van appellant de vordering en duidt hij aan dat de vordering met betrekking tot eventuele navolgende en/of toekomstige beslissingen van de VKBM²O niet wordt aangehouden. Er wordt uitdrukkelijk aangeduid dat het Arbitragecollege zich in casu enkel dient uit te spreken over de (reeds genomen) beslissing van de VKBM²O vzw tot tijdelijke schorsing van appellant op basis van de door mevrouw MARIS geformuleerde tuchtklacht.

Anderzijds verzoekt de raadsman van appellant ter zitting dd. 29.03.2021 bij wijze van uitbreiding van zijn vordering eveneens een schadevergoeding van 1.440,00 EUR naar analogie met een rechtsplegingsvergoeding in gerechtelijke zaken in geval van niet in geld waardeerbare vorderingen.

III.2.

De vzw VKBM²O vordert:

- Het hoger beroep van appellant af te wijzen als onontvankelijk, minstens ongegrond.

IV. BEKNOPTE SAMENVATTING VAN DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN:

IV.1.

Appellant argumenteert dat de beslissing van de tuchtcommissie van geïntimeerde tot tijdelijke schorsing van appellant in elk geval niet rechtsgeldig was/is gezien deze *“noch naar de vorm, noch naar de inhoud voldoet aan het eigen tuchtreglement van het VKBM²O”*.

Appellant duidt aan dat bovendien, los van de vormelijke en formele voorwaarden, evenmin duidelijk is welke nu precies de gebeurtenissen zijn welke de basis vormen voor de neergelegde klacht en welk voorval aanleiding heeft gegeven tot de klacht, terwijl dit nochtans bepalend is om te kunnen oordelen over de ontvankelijkheid van de klacht gezien deze overeenkomstig het eigen tuchtreglement van geïntimeerde dient te worden overgemaakt binnen de 30 dagen nadat de klachtlegger kennis heeft gekregen van het bewuste voorval.

Appellant haar grieven zijn voornamelijk erop gericht dat hij van oordeel is dat de oorspronkelijke klacht, zoals kennelijk geformuleerd door mevrouw Maris en op basis waarvan de tuchtcommissie hem een tijdelijke schorsing heeft opgelegd, door de tuchtcommissie onontvankelijk had moeten worden verklaard, zodat de door de tuchtcommissie genomen beslissing tot tijdelijke schorsing van appellant nietig dient te worden verklaard.

Appellant wijst erop dat de tuchtbeslissing tot tijdelijke schorsing geen enkele motivering omvat inzake het al of niet ontvankelijk zijn van de klacht, terwijl het eigen tuchtreglement van geïntimeerde nochtans onder artikel 4 voorschrijft dat op gemotiveerde wijze moet worden meegedeeld of de klacht al of niet ontvankelijk is.

Verder duidt appellant aan dat de oorspronkelijke klacht van mevrouw Maris in elk geval onontvankelijk had moeten worden verklaard gezien deze niet werd ingediend volgens de vormvoorwaarden van het tuchtreglement van de VKBM²O en gezien de klacht bovendien laattijdig werd ingediend.

Appellant meent bovendien dat er sprake is van een schending van zijn rechten van verdediging gezien elke tegenspraak hem onmogelijk werd gemaakt en gezien, ondanks herhaaldelijk verzoek, appellant nooit in kennis werd gesteld van een kopie van de klacht en de door de klachtlegger aangewende middelen. Gezien de rechten van verdediging en het recht op tegenspraak uitdrukkelijk worden gevrijwaard in het eigen tuchtreglement van de VKBM²O (artikelen 2.3 en 4 van het Reglement) is er ook op dit vlak een manifeste schending van het eigen tuchtreglement van geïntimeerde, zodat volgens appellant de tijdelijke schorsing nietig dient te worden verklaard.

Los van de vraag inzake de ontvankelijkheid van de klacht van mevrouw Maris stelt appellant tevens dat de bewuste klacht in elk geval ongegrond was/is gezien de beweringen die daarin worden vermeld onwaar en in elk geval niet bewezen zouden zijn.

Tot slot specificieerde appelland dat hij hoger beroep aangetekend heeft tegen de (enige) beslissing tot tijdelijke schorsing die hem in de praktijk reeds werd opgelegd op 18.11.2020, doch volgens geïntimeerde slechts zou uitgesproken zijn op 21.11.2020. Volgens appelland mag duidelijk zijn dat de beslissing van de tuchtcommissie tot tijdelijke schorsing van appelland in werkelijkheid reeds werd genomen en meegedeeld aan appelland op 18.11.2020, doch voor zover nodig breidt appelland zijn beroep uit tot de beslissing van de tuchtcommissie zoals gedateerd op 21.11.2020 mocht het Arbitragecollege van oordeel zijn dat de tuchtcommissie slechts dan een tijdelijke schorsing tegen hem heeft uitgesproken.

IV.2.

Geïntimeerde duidt aan dat het volgens haar niet duidelijk zou zijn tegen welke beslissing van de tuchtcommissie appelland uiteindelijk hoger beroep heeft aangetekend gezien het verzoekschrift uitgaande van appelland enkel verwees naar de beslissing tot tijdelijke schorsing dd. 18.11.2020, terwijl volgens geïntimeerde de tijdelijke schorsing door de tuchtcommissie slechts zou zijn opgelegd op 21.11.2020. De door appelland geformuleerde “eisuitbreiding” in besluiten zou geen verduidelijking brengen gezien het volgens geïntimeerde nog steeds “onduidelijk” zou zijn tegen welke beslissing appelland hoger beroep heeft aangetekend.

Geïntimeerde duidt aan dat de tuchtcommissie slechts op 21.11.2020 een tijdelijke schorsing heeft opgelegd aan appelland en dat de communicatie inzake de schorsing zoals meegedeeld op 18.11.2020 aan appelland “voorbarig” was.

Geïntimeerde is van oordeel dat de tuchtcommissie binnen haar federatie wel degelijk een rechtsgeldige beslissing tot tijdelijke schorsing van appelland heeft genomen gezien de tijdelijke schorsing gegrond werd op artikel 6 van het decreet dd. 20.12.2013 inzake medisch en verantwoord sporten dat ten aanzien van de sportorganisaties de verplichting oplegt om steeds de integriteit van haar sportbeoefenaars te waarborgen middels gepaste maatregelen. Volgens geïntimeerde was de beslissing tot onmiddellijke schorsing in het licht van voormeld decreet noodzakelijk om de fysieke en psychische integriteit van haar leden te vrijwaren en vormt het decreet een eigen rechtsgrond, los van het tuchtreglement van geïntimeerde.

V. DE BEOORDELING

V.1. De bevoegdheid van het BAS

De bevoegdheid van het BAS volgt uit artikel 5 van het tucht- en orde reglement van de VKBM²O en wordt niet betwist.

V.2. Voorafgaand

Op dinsdag 06.04.2021, meer dan één week na de pleidooien voor het Arbitragecollege dd. 29.03.2021, ontving het Arbitragecollege nog een schrijven van de raadsman van geïntimeerde met een aantal toelichtingen en nog een aantal bijlages. De raadsman van appelland vroeg daarop de wering van dit laatste schrijven vanwege de raadsman van geïntimeerde.

Het Arbitragecollege is van oordeel dat het bewuste schrijven van de raadsman van geïntimeerde dd. 06.04.2021 en de daarbij gevoegde bijlages dienen te worden geweerd uit de debatten gezien het slechts werd overgemaakt na de pleidooien dd. 29.03.2021. Na de pleidooien op 29.03.2021 werden de debatten immers gesloten en werd de zaak in beraad genomen.

Partijen hadden ruimschoots de kans om hun respectievelijke standpunten en argumenten uiteen te zetten in besluiten, alsook tijdens de mondelinge pleidooien op 29.03.2021. Het Arbitragecollege acht de informatie blijkens de conclusies van partijen alsook blijkens de mondelinge uiteenzettingen op 29.03.2021 voldoende duidelijk teneinde een beslissing te kunnen nemen, zonder dat daartoe de debatten dienen te worden heropend.

V.3. Ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep dd. 18.12.2020 is tijdig aangetekend binnen de voorziene termijn van 1 maand die volgt op de datum van de aangetekende zending van de VKBM²O waarbij de beslissing werd doorgestuurd aan de klachtindiener en de betrokkenen in de klacht (art. 5 tucht- en orde reglement VKBM²O).

Het Arbitragecollege is van oordeel dat het hoger beroep van appelland, zoals aangetekend op 18.12.2020 wel degelijk ontvankelijk is. Niettegenstaande in het verzoekschrift hoger beroep wordt verwezen naar de beslissing van de VKBM²O dd. 18.11.2020 is het duidelijk dat het hoger beroep werd ingesteld tegen dé (enige) beslissing van de VKBM²O tot onmiddellijke schorsing van appelland na een tuchtklacht. Voor zover de VKBM²O thans voorhoudt dat de bewuste beslissing uiteindelijk slechts zou zijn genomen op 21.11.2020 dient vastgesteld dat het hoger beroep dd. 18.12.2020 nog steeds binnen de maand is ingesteld volgend op de (tweede) datum van 21.11.2020. De tijdigheid van het ingestelde hoger beroep door appelland wordt trouwens niet betwist door geïntimeerde.

Beide partijen hebben aanvaard dat appelland hoger beroep heeft aangetekend tegen dé beslissing van de disciplinaire commissie van de VKBM²O tot onmiddellijke schorsing van appelland, zodat enige verwarring omtrent de exacte datum van de beslissing niet doorslaggevend is gezien er duidelijk slechts één disciplinaire straf tot onmiddellijke schorsing werd opgelegd aan appelland. Dit laatste blijkt letterlijk uit de voorliggende arbitrageovereenkomst tussen partijen waarin beide partijen als voorwerp van de

beroepsprocedure voor het BAS aanduiden: “*beslissing VKBM²O vzw tot onmiddellijke schorsing na tuchtklacht*”.

Bovendien is het frappant dat de VKBM²O dit argument opwerpt, aangezien elke verwarring omtrent de exacte datum van de voor de VKBM²O genomen beslissing tot onmiddellijke schorsing van appelland net louter en alleen te wijten is aan de gecreëerde onduidelijkheid door de VKBM²O. Het is namelijk haar eigen voorzitter dewelke niet enkel in het aangetekend schrijven dd. **18.11.2020** aan appelland, maar ook nog later per mail dd. **19.11.2020** aan haar leden meedeelde dat de Disciplinaire Commissie had beslist om appelland tijdelijk te schorsen van alle activiteiten binnen de federatie. Daarbij werd reeds op **18.11.2020** gespecificeerd dat het appelland bijgevolg niet was toegestaan om o.a. nog trainingen te organiseren of geven, wedstrijden te organiseren en leden bij te staan tijdens wedstrijden. Dat er navolgend een uitgeschreven beslissing van de disciplinaire commissie van de VKBM²O opduikt die werd gedateerd op **21.11.2020** is op zijn minst opmerkelijk te noemen in het licht van de eerdere communicatie van 18.11.2020 en 19.11.2020. Elke verwarring omtrent de exacte datum van de beslissing tot schorsing, **hetzij 18.11.2020, hetzij 21.11.2020** is, naar de mening van het Arbitragecollege, dan ook louter te wijten aan de VKBM²O zelf en kan zodoende niet door haar ten nadele van appelland worden geduid. Het voorwerp van de arbitrageprocedure voor het BAS is blijkens de voorliggende en door partijen ondertekende arbitrageovereenkomst trouwens dé beslissing van de VKBM²O vzw tot onmiddellijke schorsing na tuchtklacht, overigens zonder specifieke vermelding van de datum van die beslissing.

Tot slot verwijst het Arbitragecollege naar de “besluiten houdende eisuitbreiding” namens appelland die werden neergelegd op 09.03.2021, waarbij appelland verduidelijkte dat hij bij toepassing van art. 23.11 van het Arbitragereglement van het BAS voor zover nodig zijn oorspronkelijke vordering uitbreidde tot een beroep tegen de beslissing van het VKBM²O die volgens laatstgenoemde pas op 21.11.2020 zou genomen zijn. Artikel 23.11 van het Arbitragereglement van het BAS bepaalt:

“Nieuwe vorderingen, hetzij in uitbreiding van de oorspronkelijke vordering, hetzij in uitbreiding van de tegenvordering, moeten door de partijen schriftelijk worden aangevoerd. Het arbitragecollege kan weigeren van deze nieuwe vorderingen kennis te nemen, indien het oordeelt dat het onderzoek of de afhandeling van de oorspronkelijke vordering daardoor wordt vertraagd of dat zij de grenzen van de arbitrageovereenkomst of arbitraal beding overschrijden.”

Het Arbitragecollege stelt vast dat appelland volledigheidshalve in zijn besluiten verduidelijkte dat zijn beroep wel degelijk werd gericht tegen dé beslissing tot schorsing die jegens hem werd uitgesproken en dat hij volledigheidshalve zijn vordering desnoods “uitbreidde” tot de beslissing van het VKBM²O dd. 21.11.2020. Het Arbitragecollege ziet geen enkele reden om niet van het volledig hoger beroep van appelland kennis te nemen. Integendeel, de grenzen van de arbitrageovereenkomst worden duidelijk gerespecteerd gezien het hoger beroep duidelijk werd gericht tegen de beslissing van de VKBM²O tot onmiddellijke schorsing van appelland op

grond van de tuchtklacht van mevrouw Maris. Er is ook geen sprake van enige vertraging van het onderzoek. Het Arbitragecollege is van oordeel dat appellant zijn vordering niet eens hoefde “uit te breiden”, gezien het hoger beroep duidelijk werd aangetekend tegen de enige beslissing van de disciplinaire commissie van de VKBM²O tot schorsing van appellant.

Het hoger beroep van appellant is gelet op bovenstaande ontvankelijk.

V.4. Ten gronde: het hoger beroep van appellant

V.4.1.

Appellant motiveert dat de oorspronkelijke klacht jegens hem geformuleerd door mevrouw Maris, door de tuchtcommissie van geïntimeerde had moeten worden afgewezen als onontvankelijk gezien deze niet voldeed aan de eigen vormvoorwaarden van het tuchtreglement van geïntimeerde en gezien de klacht overeenkomstig hetzelfde reglement ook laattijdig werd neergelegd.

V.4.2.

Het tuchtreglement van geïntimeerde bepaalt in **artikel 1** vooreerst haar **toepassingsgebied** zeer ruim. Immers bepaalt artikel 1 van het tuchtreglement dat het reglement van toepassing is op alle gevolgen van disciplinaire aard en inwendige orde inzake ‘de algemeen geldende reglementering’ van de VKBM²O. Onder de ‘algemeen geldende reglementering’ worden overeenkomstig artikel 1 niet alleen de statuten, wedstrijdreglementen en het huishoudelijk reglement van de vzw VKBM²O begrepen, doch ook het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten, alsook het besluit van de Vlaamse Regering dd. 04.04.2014 houdende de uitvoering van het voormelde decreet, het Antidopingdecreet dd. 25.05.2012 en haar uitvoeringsbesluit(en) en alle andere door de door de federatie uitgevaardigde reglementen en toepasselijke reglementering uitgevaardigd van overheidswege.

Artikel 1 van het tuchtreglement van geïntimeerde bepaalt dan ook dat voormeld reglement van toepassing is op een zeer brede waaier aan statuten, reglementen, decreten en besluiten, waaronder ook het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten.

Met andere woorden, ook voor eventuele inbreuken en/of de toepassing van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten, dient het eigen tuchtreglement van geïntimeerde te worden toegepast en gerespecteerd overeenkomstig artikel 1 van het tuchtreglement.

V.4.3.

Artikel 2.3 van het tuchtreglement van geïntimeerde bepaalt **de bevoegdheid van de disciplinaire commissie (tuchtcommissie)**.

Overeenkomstig artikel 2.3 van het tuchtreglement mag de tuchtcommissie enkel geschillen/overtredingen van disciplinaire aard beslechten die haar schriftelijk en met inachtneming van de procedurevoorschriften van het tuchtreglement worden meegedeeld. Vooraleer ten gronde een oordeel te vormen dient de commissie, overeenkomstig artikel 2.3, na te gaan en te oordelen of een disciplinaire klacht correct aanhangig werd gemaakt, bij gebreke waaraan de klacht dient te worden afgewezen als onontvankelijk. Verder bepaalt artikel 2.3 dat de tuchtcommissie het belang van de verplichte tegenspraak ten allen tijde moet respecteren.

De procedurevoorschriften van het tuchtreglement, waarnaar wordt verwezen door bovenvermeld artikel 2.3, worden op hun beurt uiteengezet in artikel 4 van het tuchtreglement.

V.4.4.

Met andere woorden dient de tuchtcommissie van geïntimeerde disciplinaire geschillen te beslechten rekening houdend met de in **artikel 4 van het tuchtreglement bepaalde procedurevoorschriften** (eigen benadrukking Arbitragecollege in vetgedrukte tekst):

“Elke klacht of geschil wordt aanhangig gemaakt bij de Disciplinaire commissie bij aangetekend schrijven aan het adres 9041 Gent, Wolfputstraat 149 bus 201, dan wel vanuit een geregistreerd e-mailadres aan de e-mailadres info@bkbmo.be.

Om ontvankelijk te zijn, dient elke klacht minstens de volgende vermeldingen te hebben:

- *De naam, voornaam, hoedanigheid, woonplaats, telefoonnummer en e-mailadres van de klachtindiener;*
- *De naam, voornaam, woonplaats van de perso(o)n(en), voorwerp van de klacht;*
- *Indien van toepassing: de club waartoe de perso(o)n(en), voorwerp van de klacht, behoren;*
- *De datum, of minstens periode, en plaats van het voorval waarop de klacht betrekking heeft;*
- *Een duidelijk omschrijving van de gebeurtenissen dewelke de basis vormen voor de neergelegde disciplinaire klacht.*

Onmiddellijk na ontvangst van de klacht, zal de Commissie schriftelijk verzoeken een borgsom t.b.v. 100 € over te maken op de vermelde rekening.

Een klacht wordt maar onderzocht na ontvangst van deze borgsom.

Om ontvankelijk te zijn, dient elke klacht aanhangig gemaakt worden bij de Disciplinaire commissie binnen de 30 dagen nadat de klachtlegger kennis heeft gekregen van het voorval dat aanleiding heeft gegeven tot de disciplinaire klacht en ten laatste binnen de 6 maanden nadat het voorval dat aanleiding heeft gegeven tot de disciplinaire klacht, heeft plaatsgevonden.

In de klacht deelt de klachtindiener tevens mee of hij/zij al dan niet wenst te worden gehoord door de commissie. Tevens deelt hij/zij mee of hij/zij wil dat bepaalde personen worden gehoord als getuige en delen zij de identiteit en woonplaats van de getuigen mee.

Binnen de 15 dagen na ontvangst van de klacht zal de Disciplinaire commissie aan de klachtindiener en alle betrokkenen in de klacht gemotiveerd meedelen of de klacht al dan ontvankelijk is en, ingeval de klacht ontvankelijk is, datum, plaats en uur van zitting meedelen.

Aan de personen vermeld in de klacht wordt bij de beslissing inzake de ontvankelijkheid tevens kopie van de klacht meegestuurd. Tevens wordt hen meegedeeld dat ook zij getuigen kunnen aanvoeren.

Ingeval de klacht ontvankelijk is, stelt de commissie haar zitting vast binnen de 2 maanden na de kennisgeving, vermeld in voorgaande alinea.

Aan alle betrokkenen in de klacht wordt meegedeeld dat zij op deze zitting zullen worden gehoord aangaande de feitelijkheden dewelke aanleiding hebben gegeven tot de klacht. Tevens wordt aan zowel de klachtindiener, als aan de betrokkenen in de klacht meegedeeld dat zij alle stukken kunnen aanwenden teneinde hun klacht en/of verweer te stofferen.

Zowel de klachtindiener, als alle betrokkenen bij de klacht hebben het recht zich te laten bijstaan en/of te vertegenwoordigen door een advocaat.

Zowel de klachtindiener, als alle betrokkenen in de klacht dienen evenwel in persoon op de zitting aanwezig te zijn, indien de commissie de persoonlijke verschijning heeft gevraagd.

Indien de betrokkenen in de klacht getuigen wensen aan te brengen ter hunner verdediging, dan dienen zij dit onverwijld en uiterlijk 30 dagen voor de zitting aan de commissie mee te delen, met opgave van identiteit en woonplaats van de op te roepen getuigen, waarna de commissie deze getuigen zal oproepen om aanwezig te zijn op de zitting.

Indien één van de partijen op voorgestelde zitting belet zou zijn, dan dienen zij dit aan de commissie mee te delen uiterlijk 7 dagen voor de vastgestelde zittingsdatum.

De commissie zal dan een nieuwe datum en uur van zitting medelen, dewelke niet meer dan 30 dagen na de eerst vastgestelde zitting verwijderd mag zijn.

De afwezigheid van een partij en/of zijn/haar advocaat op de initieel vastgestelde zitting, dan wel de uitgestelde zitting, resulteert in de behandeling en uitspraak bij verstek.

De commissie doet schriftelijk en gemotiveerd uitspraak binnen de maand na de zitting.

Deze beslissing wordt aangetekend opgestuurd naar de klachtindiener, desgevallend zijn/haar advocaat en alle betrokkenen in de klacht en desgevallend hun advocaten.

Verzet tegen een beslissing bij verstek is niet mogelijk.

Derdenverzet door een persoon/instantie dewelke door een beslissing van de Disciplinaire commissie wordt benadeeld, doch niet betrokken was bij de tuchtprocedure, is steeds mogelijk en wordt afgewikkeld zoals de procedure op klacht.

In geval van spoedeisendheid, uitdrukkelijk te vermelden in de klacht of de akte van derdenverzet, worden de termijnen verkort als volgt:

- Onderzoek en mededeling ontvankelijkheid en dagstelling: 2 dagen*
- Opvolgende zitting ten gronde: 3 dagen*
- Beslissing ten grond na zitting ten gronde: 1 dag”*

V.4.5.

Appellant werpt op dat de klacht van mevrouw Maris, die slechts voor het eerst in huidige arbitrageprocedure door geïntimeerde in haar geheel werd voorgelegd aan appellant (stuk 1 geïntimeerde) **onontvankelijk** was/is overeenkomstig artikel 4 van het tuchtreglement.

Vooreerst stelt het Arbitragecollege vast dat de bewuste klacht uitgaande van een zekere mevrouw Maris gedateerd werd op 16.11.2020, doch dat uit de klacht zelf alvast niet blijkt op welke wijze deze werd overgemaakt aan de disciplinaire commissie van geïntimeerde. Er ligt daartoe geen enkel schriftelijk bewijs voor.

V.4.6.

Hoe dan ook, en zelfs indien de bewuste klacht correct aanhangig werd gemaakt, stelt het Arbitragecollege vast dat **artikel 4, tweede lid van het tuchtreglement** van geïntimeerde in elk geval zeer strenge ontvankelijkheidsvoorwaarden stelt aangaande klachten, alwaar wordt bepaald dat **om ontvankelijk te zijn, elke klacht minstens een aantal verplichte vermeldingen moet bevatten.**

Uit stuk 1 van geïntimeerde blijkt vooreerst dat **de woonplaats** van appelland, tegen wie de klacht zou zijn gericht, in elk geval niet wordt vermeld op de bewuste klacht terwijl **artikel 4, tweede lid van het tuchtreglement** nochtans bepaalt dat ook de woonplaats van de persoon die voorwerp van de klacht is verplicht moet worden vermeld op de klacht opdat de klacht ontvankelijk zou kunnen zijn.

Overeenkomstig de tekst van artikel 4, tweede lid van het tuchtreglement van geïntimeerde is de klacht van mevrouw Maris, bij gebrek aan vermelding in de klacht van de woonplaats van appelland, alleen al daarom onontvankelijk.

Artikel 4, tweede lid van het tuchtreglement bepaalt tevens dat een ontvankelijke klacht minstens ook een duidelijke omschrijving dient te geven van de **precieze gebeurtenissen** die aanleiding gaven tot de klacht, alsook de datum of periode waarin die gebeurtenissen zich hebben voorgedaan.

De klacht van mevrouw Maris (stuk 1 geïntimeerde) bevat een uitvoerige opsomming van diverse aantijgingen tegen appelland die onmogelijk allemaal op hetzelfde ogenblik kunnen hebben plaatsgevonden.

Er wordt in de klacht onder meer aan appelland verweten een gebrekkige communicatie te voeren met de ouders, buitensporige en gewelddadige trainingstechnieken (als een soort verjaardagsritueel) te hanteren ten aanzien van de leden, alsook de minderjarige sporters herhaaldelijk te intimideren en vernederen, terwijl de klachtlegger het tot slot ook heeft over het onterecht verbannen van leden uit de club.

Als vermelding van de periode waarin de voorvallen zich zouden hebben voorgedaan wordt in de klacht voor alle voorvallen samen verwezen naar het “seizoen 2020”.

Uit de klacht dd. 16.11.2020 blijkt zeer duidelijk dat de klachtlegger op dat ogenblik duidelijk reeds geruime tijd op de hoogte was/is van de door haar vermelde trainingsmethodieken die door appelland zouden worden gehanteerd, alsook van de algemene wijze van omgang met ouders en leden die door de klachtlegger wordt beschreven. De klacht vermeldt meerdere keren dat de werkwijzes en de persoonlijkheid van appelland haar tegen de borst stoten, terwijl bij de tijdsbeschrijving in de klacht steeds woorden worden gehanteerd als:

- “(...) Zo is het altijd, ben je ergens niet mee akkoord (...) daar is de deur;
- *Tegen de leden (minderjarige) altijd roepen en tieren;*

- *Dikwijls kwetsende commentaar;*
- *Nooit op een fatsoenlijke manier;*
- *Ik zelf heb al dikwijls zijn vriendin hierover aangesproken;*
- *Nooit kan hij normaal doen;*
- *Overleg plegen ivm zijn beslissingen over eender wat bespreekt hij nooit met ouders;*
- *Altijd opscheppen;*
- *En zo ist constant;*
- *...”*

Kennelijk gaven de beschreven trainingsmethodes en de wijze van communiceren van appelland voor de klachtlegger op zich nooit de aanleiding tot een klacht (stuk 1 geïntimeerde).

Uit het geheel van aantijgingen heeft de tuchtcommissie kennelijk zelf één bepaalde passage van de klacht uitgepikt om een tijdelijke schorsing op te leggen aan appelland. Uit de schorsingsbeslissing blijkt met name dat de tuchtcommissie op 21.11.2020 is samengekomen “naar aanleiding van de publiciteit” die het gevolg was van een filmpje op sociale media waarbij te zien was hoe appelland als trainingsmethode in de vorm van een soort “verjaardagsritueel” aan de jarige minderjarige slagen en/of stoten in de zij liet uitdelen door de andere leden én door appelland zelf. De tuchtcommissie besluit dat “dergelijke trainingsmethodieken” meer dan onverantwoord zijn. Ook uit de stukken van geïntimeerde kan worden afgeleid dat het filmpje inhoudende bovenvermeld “verjaardagsritueel” aanleiding gaf tot de tijdelijke schorsing (stukken 2, 5, 6 en 7 geïntimeerde).

De vraag stelt zich aldus of de tuchtcommissie wel willekeurig een bepaald onderdeel uit de klacht van mevrouw Maris kon uitpikken teneinde appelland op basis van een bepaald onderdeel van de klacht tijdelijk te schorsen.

De bewuste “trainingsmethodieken” en met name het “verjaardagsritueel” op basis waarvan appelland kennelijk door de tuchtcommissie tijdelijk werd geschorst, worden in de klacht van mevrouw Maris niet gedateerd, doch kennelijk had mevrouw Maris reeds geruime tijd kennis van het bewuste “verjaardagsritueel” waarnaar zij verwees in haar klacht. Uit stuk 9 van appelland blijkt dat het bewuste filmpje reeds op **14.08.2020** door de zoon van mevrouw Maris in een whatsapp groepje werd geplaatst van de club MAT NAK MUAYTHAI, waarvan ook mevrouw Maris lid was. Dat ook uit de klacht zelf van mevrouw Maris blijkt dat zij inderdaad reeds geruime tijd kennis had van het bewuste “ritueel”. Terwijl verder blijkt dat mevrouw Maris slechts op **16.11.2020** (cf. stuk 1 geïntimeerde) klacht heeft neergelegd lastens appelland met onder meer vermelding van het bewuste ritueel, hetzij **meer dan drie maanden** nadat het bewuste filmpje reeds circuleerde onder alle leden van de club waaronder mevrouw Maris, onder meer in de besloten whatsapp-groep (14.08.2020).

Met andere woorden had mevrouw Maris in elk geval reeds meer dan 30 dagen kennis van het bewuste “ritueel” toen zij op 16.11.2020 een klacht neerlegde met vermelding van dat “ritueel”.

Dit terwijl artikel 4, vijfde lid van het tuchtreglement van geïntimeerde nochtans bepaalt dat om ontvankelijk te zijn, elke klacht aanhangig moet worden gemaakt bij de Disciplinaire Commissie binnen de 30 dagen nadat de klachtlegger kennis heeft gekregen van het voorval dat aanleiding heeft gegeven tot de disciplinaire klacht.

Dat het Arbitragecollege aldus dient vast te stellen dat de tuchtcommissie van geïntimeerde kennelijk een tijdelijke schorsing heeft uitgesproken lastens appellant op grond van een bepaald onderdeel van de klacht waarin werd verwezen naar de “trainingsmethode” waarbij een jarig lid slagen diende te incasseren, terwijl de tuchtcommissie had moeten vaststellen dat de bewuste klacht minstens wat dit voorval betreft laattijdig was neergelegd overeenkomstig artikel 4, vijfde lid van het eigen tuchtreglement van geïntimeerde.

Dat uit de tuchtbeslissing van de tuchtcommissie van geïntimeerde tevens blijkt dat laatstgenoemde commissie in elk geval de ontvankelijkheid van de klacht kennelijk niet heeft onderzocht en zelfs volledig abstractie maakt van de vraag inzake de ontvankelijkheid van de klacht.

Noch de tuchtcommissie in haar beslissing, noch geïntimeerde in de huidige arbitrageprocedure heeft op enige wijze gemotiveerd waarom de klacht volgens haar eventueel wel ontvankelijk zou zijn. Dit terwijl artikel 4, zevende lid van het eigen tuchtreglement van geïntimeerde voorschrijft dat de tuchtcommissie nochtans binnen de 15 dagen na ontvangst van de klacht aan alle betrokkenen in de klacht op gemotiveerde wijze dient mee te delen of de klacht ontvankelijk is.

V.4.7.

Gelet op het bovenstaande kan het Arbitragecollege enkel vaststellen dat de bewuste klacht van mevrouw Maris overeenkomstig artikel 4 van het tuchtreglement van geïntimeerde **onontvankelijk** dient te worden verklaard. Immers vermeldt de bewuste klacht niet de woonplaats van de persoon tegen wie de klacht werd gericht terwijl dit volgens artikel 4 van het tuchtreglement nochtans een noodzakelijke voorwaarde is opdat de klacht ontvankelijk zou zijn. Bovendien heeft de tuchtcommissie van geïntimeerde uiteindelijk appellant tijdelijk geschorst omwille van onaanvaardbare trainingsmethodes die door mevrouw Maris op het ogenblik van het neerleggen van haar klacht duidelijk reeds geruime tijd bekend waren, zodat ook wat dit betreft de termijn van 30 dagen volgend op het voorval werd overschreden (supra).

V.4.8.

Het argument van geïntimeerde dat een tijdelijke schorsing toch verantwoord zou geweest zijn gezien zij als sportorganisatie overeenkomstig **artikel 6 van het decreet dd. 20.12.2013 inzake medisch en verantwoord sporten** verplicht is te waken over de fysieke en psychische integriteit van de sporter en daartoe de gepaste maatregelen dient te nemen kan het Arbitragecollege niet overtuigen.

Vooreerst herhaalt het Arbitragecollege dat uit **artikel 1 van het tuchtreglement** blijkt dat het tuchtreglement en de hierboven uiteengezette procedurevoorschriften zoals vermeld in het tuchtreglement tevens van toepassing zijn op het decreet inzake medisch en verantwoord sporten.

Verder benadrukt het Arbitragecollege dat voormeld artikel 6 van het decreet inzake medisch en verantwoord sporten dan wel een aantal verplichtingen oplegt aan de sportorganisatie, doch dat de inhoud van voormeld decreet niet kan worden gebruikt of misbruikt door een sportorganisatie (zoals geïntimeerde) om het eigen tuchtreglement zomaar te overtreden en terzijde te schuiven. Het is net aan de sportorganisaties om een tuchtreglement uit te vaardigen dat afgestemd is op haar diverse verplichtingen zoals vastgesteld in andere wetten, decreten, Verdragen en besluiten en ervoor te zorgen dat haar reglement in overeenstemming is met de nationale en internationale rechtsprincipes.

Mocht een sportorganisatie telkens onder verwijzing naar een decreet zomaar het eigen tuchtreglement kunnen overtreden, zou dat uiteraard de deur open zetten voor volledige willekeur ten voordele van een sportorganisatie, hetgeen uiteraard niet de bedoeling kan zijn en bovendien een schending zou uitmaken van het rechtszekerheidsbeginsel. Bovendien komt het de “integriteit” van sporters niet ten goede indien de federatie waarvan de sporters deel uitmaken willekeurig en naar eigen goeddunken haar eigen tuchtreglement zou kunnen overtreden.

Op die wijze wordt elk tuchtreglement volledig uitgehold en worden niet in het minst ook de **rechten van verdediging** van de leden van een sportorganisatie overtreden. Het is evident dat de rechten van verdediging, waaronder het **recht op tegenspraak**, die een grondrecht uitmaken zoals beschermd door artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (**art. 6 EVRM**) een zo groot mogelijke bescherming dienen te genieten.

Het Arbitragecollege dient immers ten overvloede vast te stellen dat in casu de tuchtcommissie inderdaad de rechten van verdediging van appellant heeft geschonden, daar laatstgenoemde zich op geen enkele wijze heeft kunnen verdedigen ten aanzien van de tuchtcommissie die zonder ook maar enige tegenspraak een tijdelijke schorsing heeft uitgesproken op 21.11.2020.

Kennelijk werd appellant niet eens opgeroepen voor de zitting van de tuchtcommissie dd. 21.11.2020 waarop de tijdelijke schorsing werd uitgesproken. Uit het schrijven dd. 18.11.2020 van de heer Van Acker, voorzitter van geïntimeerde, blijkt dat appellant hoogstens werd

opgeroepen voor een zitting dd. 28.11.2020, doch in elk geval niet voor de zitting dd. 21.11.2020 waarop tot een tijdelijke schorsing werd beslist (stuk 1 appelland).

Meer nog, voorafgaand aan de (tijdelijke) tuchtmaatregel en voorafgaand aan de huidige beroepsprocedure heeft geïntimeerde zelfs nooit een kopie van de klacht meegedeeld aan appelland.

Geïntimeerde heeft aldus ook **artikel 2.3 van haar eigen tuchtreglement** overtreden hetgeen uitdrukkelijk bepaalt dat het belang van verplichte tegenspraak ten allen tijde dient te worden gerespecteerd.

De door geïntimeerde gehanteerde verwijzing naar artikel 6 van het decreet inzake medisch en verantwoord sporten vormt aldus geen rechtvaardige basis om het eigen tuchtreglement te overtreden, temeer daarmee ook de in het tuchtreglement gewaarborgde grondrechten waaronder het ‘recht op tegenspraak’ en de ‘rechten van verdediging’ van de leden worden overtreden.

V.4.9.

Gelet op de onontvankelijkheid van de klacht van mevrouw Maris en de schending van de rechten van verdediging van appelland doet het Arbitragecollege dan ook de door de tuchtcommissie genomen beslissing tot tijdelijke schorsing van appelland, door geïntimeerde gedateerd op 21.11.2020 (stuk 3 geïntimeerde), volledig teniet.

Het Arbitragecollege dient zich voor het overige niet uit te spreken over de inhoud van de bewuste klacht en de daarin vermelde praktijken die door appelland zouden zijn gehanteerd.

Huidige beslissing van het Arbitragecollege vormt dan ook geen oordeel over de vraag of de door appelland gehanteerde trainingsmethodes al dan niet verantwoord zijn.

VI. DE ARBITRAGEKOSTEN EN HET VERZOEK VAN APPELLANT TOT EEN BIJKOMENDE VERGOEDING

VI.1.

De kosten van de arbitrage worden begroot als volgt:

- Administratieve kosten: 150,00 Euro
- Aanhangig maken zaak: 250,00 Euro
- Kosten arbiters: 1.050,00 Euro
- **TOTAAL:** 1.450,00 Euro

Gelet op de hervorming van de beslissing van de tuchtcommissie van geïntimeerde vallen alle arbitragekosten ten laste van geïntimeerde.

VI.2.

Het Arbitragecollege kan echter niet ingaan op het door appelland tijdens de pleidooien dd. 29.03.2021 geformuleerde verzoek om aan appelland tevens nog een schadevergoeding of “rechtsplegingsvergoeding” van 1.440,00 EUR toe te kennen naar analogie met rechtsplegingsvergoedingen in gerechtelijke procedures. Deze vordering werd namelijk slechts mondeling opgeworpen, zonder enig bewijs of verantwoording. Het Arbitragecollege verwijst naar artikel 23.11 van het reglement van het BAS dat bepaalt dat elke nieuwe of uitbreidende vordering schriftelijk dient te worden geformuleerd. Geïntimeerde heeft zich aldus ook nooit kunnen verdedigen op dit bijkomend verzoek tot een schadevergoeding/rechtsplegingsvergoeding, zodat dit laatste verzoek van appelland dient te worden afgewezen.

VII. BESLISSING

OM DEZE REDENEN,

Het Arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgische Arbitragehof voor de Sport.

Verklaart het door appelland ingestelde beroep tegen de beslissing van de tuchtcommissie van de VKBM²O tot de tijdelijke schorsing van appelland, ontvankelijk en gegrond in de hiernavolgende mate:

- Verklaart de klacht van mevrouw MARIS tegen appelland, blijkens stuk 1 van de vzw VKBM²O daterend van 16.11.2020, onontvankelijk;
- Doet de beslissing van de tuchtcommissie van de vzw VKBM²O tot onmiddellijke en tijdelijke schorsing van appelland, zoals gedateerd door de tuchtcommissie op 21.11.2020 (stuk 3 vzw VKBM²O), teniet;
- Wijst de mondelinge vordering van appelland tot het ontvangen van een rechtsplegingsvergoeding of schadevergoeding van 1.440,00 EUR naar analogie met “niet in geld waardeerbare vorderingen” in geval van gerechtelijke dossiers af als ongegrond;

- Veroordeelt de vzw VKBM²O tot de arbitragekosten, dewelke worden begroot op een totaalbedrag van 1.450,00 EUR.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 15 april 2021.

Stijn GEUKENS
Cuvelierstraat, 2C
3740 BILZEN

Lid

Mathieu ALBERS
Brugsesteenweg, 245/21
8520 KUURNE

Voorzitter

Luc JANSSENS
Leemstraat, 142 A
2861 ST-KATELIJNE-WAVER

Lid